

Orbán Viktor beszéde a Monostori híd ünnepélyes átadásán

2020. szeptember 17. Komárom (Komárno)

Jó napot kívánok!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt Miniszterelnök Úr!

Azért jöttünk ma itt össze, hogy átadjunk egy fantasztikus hidat. A hídépítés, az a jövő építése is, és vírus ide vagy oda, az országoknak, Magyarországnak is működnie kell. A mai találkozónk egy bizonyíték, hogy a Duna nem elválasztja, hanem összeköti most már a szlovák és a magyar nemzetet. Személyesen nekem pedig az a kitüntetés jutott osztályrészül, hogy a második Duna-hidat adhatom át, mert valamikor, a poétikusan fiatal életkorom egy adott pontján átadhattam az Esztergom–Párkány közötti Mária Valéria hidat is.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

A mai napon nem mint miniszterelnök jöttem a miniszterelnökhöz, hanem mint magyar jöttem a szlovákhöz. És azt az üzenetet szeretném átadni Önnek Magyarországról, hogy a történelem bennünket, magyarokat arra tanított, hogy egymással szemben nem, csak egymással szövetségben lehetünk sikeresek, de ha szövetségben vagyunk, akkor sikeresek leszünk. Mind a két ország gyönyörű ország, és nagyon fontos helyen fekszik, és ha ezt a térséget, ami a német meg az orosz világ között van, mi magunk nem szervezzük meg, akkor idegenek fogják megszervezni. És ezt a térséget egymagában egyik ország sem képes megszervezni, ehhez legalább négy ország kell: Szlovákia, Lengyelország, Csehország és Magyarország. Az Európai Unió ütőere és a versenyképességének a feltétele az utak és a vasutak hálózata. Az unió egy fantasztikus beruházásban vett most itt részt, ez az unió történetének egyik legjobb befektetése. Magyarország miniszterelnökeként mondom Önöknek, hogy 2025-re kilenc magyar autópálya éri el az országhatárokat, és, ugye, miután magyarok vagyunk, ezért sose vagyunk elégedettek, pedig akár lehetnénk is, de erről leszoktunk. Most is mondhatnánk azt, hogy milyen nagyszerű dolog, hogy ez a híd elkészült, gratuláljunk egymásnak, együnk, igyunk, mulassunk, de ahogy a magyar mondja: ami már megvan, az nincs, ami azt jelenti, hogy ami már megvan, az már nem feladat a jövőre nézve, ezért nekünk már nincs is. Mert a magyarokat csak az a feladat érdekli és izgatja, és tartja

életben, ami még előttünk van. Ezért nem látott még a miniszterelnök úr sosem elégedett magyart. Nekem is mi jutott eszembe erről a hídról? Hogy milyen jó, hogy ez már megvan, de itt van előttünk két másik feladat, két óriási nagy terv, amiket meg kéne valósítani, két igazi európai ütőér. Az egyik az az autópálya, ami Lengyelországból jön, átjön Szlovákián be, Magyarországra és le Görögország felé, ez 3.300 kilométer hosszú út. És az jutott eszembe, hogy még csak 564 kilométert építettünk meg, és 87 még hiányzik Magyarországon. Ez igazi magyar dolog: nem az jut eszembe egy átadáson, hogy ez már megvan, hanem az, hogy egy másik útból még hiányzik 87 kilométernyi szakasz. A másik nagy közös tervünk pedig egy vasúti hálózatnak a megépítése, amely a V4 négy országának fővárosát köti össze. Azt kívánom a miniszterelnök úrnak és magamnak is, hogy azt majd még együtt adhassuk át. Ez azt jelenti, hogy hosszú életünk lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ez a híd jogi értelemben is egy különleges attrakció. Ez a híd két állam osztatlan közös tulajdona. Ha akárcsak néhány éve is azt mondta volna valaki, hogy meg tudunk úgy építeni közösen egy hidat azon a bizalmi alapon, hogy ez mindkettőnk közös osztatlan tulajdona, akkor kinevettük volna, ma pedig teljesen természetesnek tűnik. Miért? Azért, mert magyar szempontból nézve a magyar–szlovák gazdasági együttműködés soha nem látott jó formát mutat. Szlovákia Magyarország számára a harmadik legfontosabb külkereskedelmi partner. 840 szlovák vállalat dolgozik Magyarországon, és 4.225 embernek ad kenyérkereseti lehetőséget. Ez nagy dolog! Tisztelettel köszönöm ezt Szlovákiának, és köszönöm a miniszterelnök úrnak!

Végezetül kellő szerénységgel, de magabiztosan mondhatjuk, azt, hogy akik itt vagyunk, látjuk, hogy Európa ma itt épül, Európa ma Közép-Európában épül, a szlovákok, a magyarok, a csehek és a lengyelek építik. Köszönetet mondok mindazoknak, akiknek a munkája benne van ebben a hídban. Az itt élőknek azt kívánom, hogy könnyítse az életüket, leljék benne örömeiket, szlovákok és magyarok egyaránt.

Köszönöm szépen a figyelmüket!